

[Miljøministeren]

ønsket Folketinget skulle debattere, for at vi også kunne foretage en prioritering på disse områder. Det er derfor, at handlingsplanen har den karakter, som den har.

Jeg er i øvrigt enig med fru Dorte Bennedsen, når hun siger, at vi skal være i stand til at beslutte og handle. Det er klart, at vi skal være i stand til begge dele, men vi bliver nødt til også at konstatere, at på nogle områder har vi ikke et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag. Det er derfor, vi på nogle områder meget konkret har foreslået, at der skal udarbejdes handlingsplaner, sådan at vi er i stand til at handle på rigtig vis, for det er ikke nok, at vi træffer beslutninger og handler. Vi skulle også gerne træffe de rigtige beslutninger og foretage de rigtige handlinger. Det er vel til syvende og sidst det, det må dreje sig om.

Regeringspartierne ordførere vil jeg blot sammenfattende takke for indlæggene. Jeg er glad for den understregning, der er af såvel det internationale ansvar som af nødvendigheden af den nationale forpligtelse. Vi løser ikke nogen af de internationale problemer, hvis ikke vi får de vestlige, men i høj grad industrialiserede lande til at omstille sig på en sådan måde, at produktionen går i en bæredygtig retning og er rettet mod udviklingslandenes behov.

Fru Margrete Auken spurgte, hvad vi gjorde internationalt, og citerede mig for at sige, at vi kun har vedtaget det på det internationale plan, som vi i forvejen havde vedtaget på det nationale plan. Men det er da i og for sig godt. Somme tider kan vi bruge internationalt arbejde som løftestang, men idealet må være, at vi sætter de rigtige mål nationalt og så får det til at slå igennem internationalt. Jeg mener da, at den praksis, vi forsøger at anvende både i det nordiske samarbejde og i EF-samarbejdet, går ud på, at vi sætter os ordentlige nationale mål, som vi så arbejder for internationalt.

Jeg kan godt se, at der kan være en vis idé i, at man lader sig presse af andre lande, men jeg kan ikke se, at det er en målsætning i sig selv, at man ikke selv kan finde ud af at sætte de rigtige mål. Vi har i hvert fald bestræbt os på med denne handlingsplan at sætte nogle visionære mål, som vi så kan begynde at arbejde efter.

Fru Margrete Auken siger, at der er brug for en industrihandlingsplan, det føler jeg ikke der er. Det må jeg sige, men jeg vil gerne diskutere og overveje det. Der er ingen som helst tvivl

om, at der er brug for et samarbejde mellem Industriministeriet og Miljøministeriet, men der er brug for mange former for samarbejde mellem de enkelte sektorministerier og Miljøministeriet.

Det, jeg synes er afgørende på industriområdet, er det, vi allerede har gjort, nemlig at arbejde for renere teknologi. Det har vi gjort ved fremsættelsen af kemikalielovforslaget, som rummer meget omfattende muligheder for at gå ind i hele produktionsprocessen og betragte et produkt fra dets begyndelse til dets slutdeponering eller genanvendelse. Det er den vej, jeg synes man skal gå på industrisiden, men jeg er modtagelig for argumenter om, at der skal laves en industrihandlingsplan. Jeg synes bare ikke umiddelbart, det er det, der tiltrænges på dette felt.

Fru Margrete Auken spurgte om den overordnede debat i EF, og om regeringen var i gang med strukturfondene. Dertil kan jeg svare, at det er regeringen. Jeg er klar over, at fru Margrete Auken spurgte udenrigsministeren, men jeg har aftalt med udenrigsministeren at svare. Regeringen er i gang både på det udenrigsministerielle plan og på det miljøministerielle plan. Der er selvfølgelig tale om en koordinering, eftersom der er tale om en fælles regering. Vi har netop fra dansk side understreget nødvendigheden af, at der netop i forbindelse med strukturfonden og anvendelsen af midlerne skal stilles miljøkrav. Det skal være på en miljømæssigt forsvarlig måde. Det skyldes en dansk indsats, at det er kommet med.

Hr. Knud Lind kom som sædvanlig med et »vægtigt« indlæg. Jeg forstår essensen af hr. Knud Linds indlæg sådan, at alt, hvad statsministeren pukler på om dagen, river miljøministeren ned om natten. Jeg udøver altså nattens gerninger, og det skal jeg såmænd ikke specielt komme ind på fra Folketingets talerstol. Hr. Knud Lind var bange for, at det gik med miljøpolitikken, som det efter den gamle historie gik konen i muddergroften. Jeg vil sige, at det hele handler om, at vi ikke skal blive koner i muddergrofter. Hele Brundtlandhandlingsplanen går ud på, at hvis vi ikke passer på, får vi muddergrofter over hele kloden, og så havner vi alle dér. Det drejer sig derfor om at undgå den situation, og det mener jeg også vi kan.

Hr. Duetoft har ikke ønsket at stå bag dagsordenen, hvad jeg skal beklage, også når jeg hør